

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Meditatio XIII. De Regno Christi, & nostra obligatione ipsum sequendi &
imitandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

DIES QUINTUS.**DE DUCE,**

*Qui nos in viam bonam
reducit.*

Cognito per priorem hebdomadem ultimo nostro Fine, & perspecta, deplorataque nostra à recto tramite aberratione, ardens in viam salutis redeundi desiderium concipere debemus. Verùm, ut hoc possimus, Duce nobis opus est: & hic est ille Dux, quem S. P. Ignatius in secunda hebdomade, intentò velut digitò, nobis demonstrat, quando Virtutes, & Vitam Christi nobis imitandam proponit; præcipue in prima hac Meditatione de Regno Christi, in qua juxta genium suum militarem, illum nobis proponit sub schemate Regis subditos suos ad bellum & conflictum suò exemplò invitantis.

MEDITATIO XIII.**De Regno Christi,**

**& nostra obligatione ipsum
sequendi, & imitandi.**

Prælud. Ponendus nobis est ante oculos Christus, per pagos & campos prædicans, & omnes ad sui imitationem, & sequelam invitans.

Præ

Prælud. 2. Petenda à DEO gratia, qua adjuvi, audiamus vocem Christi nos vocantis.

PUNCTUM I.

Comparatio Regis Terreni.

PONE tibi ob oculos Regem, sapientiâ, fortitudine, potentiâ, felicitate, divitiis, liberalitate præ reliquis prorsus eximium, & à DEO electum, ut omnibus Principibus Christianis cum imperio præesset in bello justè sanctèque contra errorem & impietatem suscepto. Finge: hunc talem, tantumque Regem animare, & exhortari suos, ut in tam gloriosa expeditione se sequantur, & in hunc finem sequentes ipsis condiciones polliceri, fidelissimè à se observandas. 1. Se in nulla re, ne quidem à minimo milite, fore distinctum. 2. Belli incommoda, & militares labores cum omnibus sibi fore communes. 3. Si manus essent conferendæ, præcessurum se agmen, & omnia

G 5

peri-

pericula, quibus alii objicerentur, se primum subiturum. 4. Se ubique præstò futurum, & non tantum necessaria, sed etiam secunda, & facilia comparandæ victoriæ media suppeditaturum. 5. Obtentâ Victoriâ, remuneraturum se ipsorum merita, & bene gesta, longè supra id, quod ipsi aut desiderare, aut prætere possent. Essetne reperire unum ex subditis, qui, rejectis his conditionibus, hunc suum Principem sequi detrectaret? Certè si quis esset, omnium hominum ignavissimus, & stultissimus meritò haberetur.

PUNCTUM II.

Applicatio hujus Parabola.

JESUS Christus est noster verus Rex, à Patre suo constitutus, ut suprema cum potestate, omnibus hominibus imperaret, teste Propheta; *constitui eum super civitatem Sion*, hoc est, super Ecclesiam; id

id quod etiam ipsemet coram Pila-
to protestatus est. Considera nunc
dotes hujus Regis, in quo nihil
non infinitum. Est enim infinite
potens, bonus, dives, liberalis, ju-
stus, misericors, liber, immortalis.
Compara hunc Regem cum regi-
bus terræ. Hi imponunt gravia
tributa suis subditis: ille pro suis
Divinæ Justitiæ satisfacit. Isti ex-
hauriunt sibi subjectos, ut ipso-
rum facultatibus opes suas auge-
ant: ille, ut suos locupletaret, se
omnibus bonis exuit. Isti, ut se
conservent, reddantque gloriosos,
suorum sanguinem, & vitam ex-
tremo discrimini objiciunt: ille pro
suorum salute propriam vitam, &
sanguinem, usque ad ultimam
guttam, profundit. Isti duras a-
liis præscribunt leges, quibus ipsi
se non submitunt: ille nullam
condit, cujus usum, & praxin non
ipse suô exemplô doceat. Isti fre-
quenter præclara suorum facinora
nullo præmio, nullo honore pro-

sequuntur, vel quia illa ignorant, vel quia ipsis remunerandi facultas, aut animus deest: ille vel minimum rectè factum æternâ felicitate compensat. Isti denique mortales sunt, & suo interitu omnes illos, qui ipsorum gratiâ & favore nituntur, involvunt: ille autem immortalis est, cujus Regnum æternum durabit: *& regni ejus non erit finis.*

Quæ tua gloria, mi Servator, esse Regem Angelorum, & hominum! Quæ nostra utilitas, vivere sub tam suavi & beato Imperio! Quæ autem mea culpa, quis pudor, quòd erubuerim, me alta sublatâque voce tuum subditum profiteri! quòd tam sæpe recusârim me tuis legibus subicere! quòd prætulerim infame jugum crudelium Tyrannorum, Mundi, Carnis, & Dæmonis, justotuo dominio, & amabili jugo! quòd denique frequenter, cum perfidis Judæis dixerim: *molimus hunc regnare,*

gnare super nos ! Hoc certè toties feci, quoties, neglecta tua lege, indomitis meis desideriiis morem gessi, & quoties tua præcepta, & consilia contempsi, ut illa sequer, quæ Mundus dictavit. Verum, mi DEUS, dolet ex animo, summumque in modum opto, ut proprio meo cruore eluere possim commissum à me crimen.

PUNCTUM III.

Hic Rex nos ad sui imitatorum invitat.

Motiva, quæ nos ad illam impellunt.

CONSIDERA : Christum JESUM Regem, tuo amore & cultu dignissimum, tibi declarare : se ideo è Cælo in terram descendisse, ut bellum inferret Mundo, Carni, & Dæmoni, illisque velut juratis suis hostibus victis, subactisque, æterni Patris gloriam, propè jam funditus

everfam, restauraret; atque ideo
 te invitare, ut ad tam gloriosam
 expeditionem ipsum sequi velis.
 Ecce motiva, quæ id tibi persuade-
 re, & meritò possunt, & jure de-
 bent. Primum est, meritum & di-
 gnitas invitantis. Quæ felicitas, quis
 honor, sequi tantæ bonitatis, &
 majestatis Regem, qui est JESUS
 Christus? *Magna est gloria sequi*
Dominum. Secundum: justitia &
 pondus causæ. Debellandi enim
 sunt hostes DEI: quid justius, quid
 grandius? Profligandi etiam sunt
 proprii tui inimici, qui in pernici-
 em, & æternam tuam damnatio-
 nem conspirârunt: quid tibi utili-
 us, quid magis necessarium? Re-
 paranda est gloria DEI. Optimi Ma-
 ximi: quid gloriosius creaturæ?
 Tertium: invitat te modò efficacis-
 simò & amabilissimò; nam com-
 munia, & divisa tecum vult habe-
 re pericula: nulli te exponet, nisi
 jam instructum suò exemplò. De
 victoria te certum reddit, artem
 vi-

vincendi, & succursum necessarium suggerit, denique remunerationem pollicetur longè spe tua majorem. Profectò si, his excitati motivis, JESUM non sequimur, stolidi simus, necesse est, & penitus excœcati.

Ex his affectus iidem, qui ex præcedenti puncto, eliciendi sunt; tum nos ad imitationem devovere in hunc ferè sensum, debemus: O summe rerum Moderator, adorande JESU! ego me totum tibi offero, etsi planè indignum, qui te sequar. Me, & quidquid ex me pendet, sancto tuo imperio submitto, & perquam beatum me reputabo, si non tantum servi, sed etiam minimi mancipii tui nomen sortemque ferre liceat. Jam nunc, in Cœli, terræque conspectu, protestor: renuntiare me Carni, & Mundo, omnibusque illorum placitis, & illicitis, quibus perpetuum bellum denuntio. Tua solùm exempla, tua præcepta deinceps mihi

hi vivendi, agendique forma norma-
maque erunt.

*Magister, sequar te, quocunque
ieris. Math. 8.*

*Trabe me post te, & curremus
in odorem unguentorum tuorum.
Cant. 1.*

*Magister, ad quem ibimus?
verba vite aeternae habes. Joan. 6.*

MEDITATIO XIV.

De humilitate JESU Christi in sua Incarnatione.

Postquam generatim constituimus se-
qui, & imitari Servatorem nostrum, ex-
plorandum nunc speciatim erit, in quo po-
tissimum ipse, nos sui Imitatores esse, velit,
quæque media ad reparandam Patris sui
gloriam magis propria, & idonea judicet;
qui est unicus Incarnationis scopus, & e-
tiam tuus in præcedente Meditatione esse
debit. Id quod maximè in exemplis vi-
tæ ipsius occultæ deprehendemus. Est
enim nullum sit vitæ Christi Mysterium,
quod nobis non omnium Virtutum exem-
pla describat, in unoquoque tamen vide-
tur particularis aliqua Virtus præcipuè
mi-